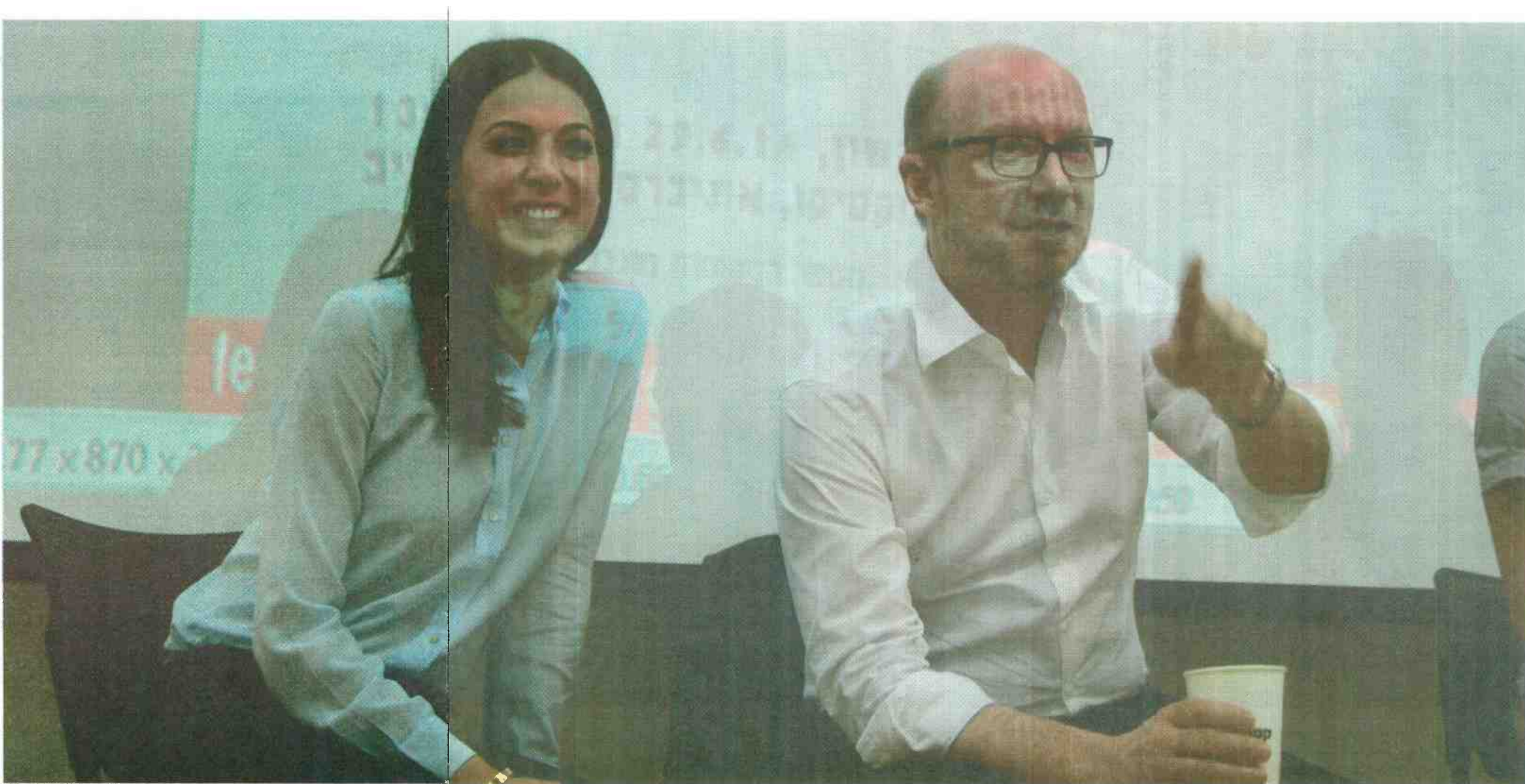

27.71x28.65	1/2	14	עמוד	המגזין	מערב סופהשבוע	02/07/2014	43172782-4
אוניברסיטה תל אבי - 78							

פול פאור

בגיל 61, עם שני אוסקרים וסיפור של הצלחה מאוחרת, הבמאי והתסריטאי פול האגיס הוא גורו קולנועי • לרגל סרטו החדש "גוף שלישי" הוא נפגש עם **סטודנטים** ישראלים וסיפר על כל התסריטים המחורבנים שכתב וזרק, על האודישן הגרוע של מורן אטיאס וגם למה אסור לקבל עצה מאף אחד

סער ורדי

הקורם של האגיס, "שלושת הימים הבאים", בשביל תפקידה המרכזי בסרט החדש התעקש האגיס לערוך לה מבחן בד נוסף בטרם ליהק אותה לתפקיד של מוניקה – צוענייה מסתורית המתגוררת ברומא שבתה נחטפת בידי גנגסטר מקומי, ובצר לה נאלצת לפנות לעזרתו של שון, איש עסקים אמריקאי המטייל באיטליה (בגילומו של זוכה האוסקר אדריאן ברודי).

נראה שהכימיה בין השניים טובה. האגיס בן ה-61, קרחתו מבריקה ועיניו הבהירות נוצצות, הוזמן יחד עם אטיאס בת ה-33 לשאת דברים בפני קהל של כ-200 סטודנטים לקולנוע באוניברסיטת תל אביב, בפאנל שהנחה ד"ר פבלו אוטין. נושא המפגש: סדנה בנושא בימוי ומשחק שהאגיס התבקש להעביר לישראלים הצעירים, שסביר להניח שמשאת נפשם הכמוסה היא להצליח ממש כמוהו.

להאגיס למור הניסיון יש שפע של עצות עבורם, **הסטודנטים** השקדנים יושבים וגומעים כל מילה. בסבלנות רבה הוא מספר כיצד פרץ לתודעה אחרי גיל 50 בזכות תסריטו לסרט זוכה האוסקר "מיליון דולר בייבי", הקלאסיקה המורדנית משנת 2004 שביים קלינט איסטוור, ושבה שיחקו הילארי סוואנק ומורגן פרימן (כל השלושה, נחשתם נכון, זכו בפסלון המוזהב).

קודם לכן, האגיס היה מוכר בעיקר כתסריטאי של סדרות טלוויזיה, המוכרת שבהן סדרת הלהיט "ווקר", בכיכובו

הסרט המדובר הוא "גוף שלישי" – סרטו העלילתי החדש והרביעי במספר של הבמאי-תסריטאי-מפיק זוכה שני האוסקרים פול האגיס, שבימים אלה מבקר בארץ למטרת קידום הסרט (שיעלה אצלנו לאקרנים מחר, 3.7). הסרט, מותחן רומנטי בכיכובם של שחקנים בעלי שם דוגמת ליאם ניסן, ג'יימס פרנקו, קים בייסינגר, מילה קוניס ואחרים, הוא התפקיד הקולנועי המשמעותי הראשון של אטיאס, הסופרסטאר הישראלית שמזמן כבר כבשה את במות הבידור העולמי. על אף שכבר שיתפו פעולה בתפקיד קטן שהיה לאטיאס בסרטו

הכל ולומר לו: 'פול, אתה מוכן לגשת רגע לארון?'

הקהל מצחקק, וגם האגיס, שמיד מוסיף: "כמובן שבאתי, לא יכולתי לסרב". אטיאס מחייכת וממשיכה: "ומובן שבאותה שנייה כולם על הסט הסתכסכו עלי, והייתי מבועתת. בסוף הצעתי מה שהצעתי, ופול אמר לצלם (אטיאס) מחקה אותו בטון סמכותי: 'פיליפה, תעשה כך וכך'". האגיס מסכים ואומר: "זה משהו שהייתי עושה עם כל אחד שהיה בא עם רעיון לשיפור הסרט, וככה יצא שסצנת הפתיחה וסצנת הסיום של הסרט הן מה שמורן הציעה".

דמיינו רגע את עצמכם במצב שלי, מבקשת מורן אטיאס מהקהל. "אני צריכה לצלם סצנה קצרה שבה אני מתחבאת בתוך ארון ומגלה משהו פרטי מאוד על דמות אחרת. משהו שהרמות הזו לא רוצה שידעו. ומה לעשות, מקננת בי תחושה שמהו בהעמדת הסצנה הזאת טעון שיפור. עכשיו אני שחקנית, ותסלחו לי על הביטוי, אבל מה לעזאזל אני יודעת על בימוי, ואיך אני אמורה להציע משהו לבמאי בקליבר של פול האגיס? אז או שאני יכולה להמשיך להיות בספק, או שאני יכולה לעצור

▲ "הצלחתי בשואבני כשהחלטתי שאכתוב ואביים בדיוק כמו שאני רוצה". האגיס ואטיאס

צילום: סער ורדי

24.75x32.98	2/2	עמוד 15	מגזין סופהשבוע - המגזין	02/07/2014	43172792-5
אוניברסיטה תל אבי - 78					

מורן אטיאס: "כשצילמנו את אחת הסצנות הרגשתי שמהו טעון שיפור, אבל איך מציעים משהו לבמאי כמו בול האגיס? אז או שאני ממשיכה לחיות בספק או שאני אומרת: 'בול, אתה מוכן לגשת רגע?'"

למשחק המחשב "Call of Duty: Modern Warfare 3". אנחנו חיים בעידן חדש ומדהים, ויש כל כך הרבה מדיומים נועזים שדרכם ניתן לספר סיפור, הוא מסביר, "והאתגר הגדול הוא שהייתי צריך לכתוב בשביל דמות ראשית שלא יכלה לדבר, כי למעשה מי שמשחק במשחק הוא זה שמכתיב לדמות מה לעשות".

האגיס לא דופק חשבון לאף אחד. על מורן אטיאס, שיושבת לצדו לכל אורך הפאנל, הוא מספר ללא היסוס: "כשהיא הקריאה באודישן לתפקיד הצוענייה בסרט החדש 'גוף שלישי', היא הייתה נוראית. האודישן שלה היה פשוט מחוץ רבן". אטיאס מחליפה צבעים לידו, לא יודעת איפה לקבור את עצמה מרוב בושה ורוחקת בו: "טוב, אתה לא חייב לחזור על זה שוב ושוב". אבל האגיס מחדר את המסר: "מורן פשוט ראתה את כל הכוכבים האלה על הסט וחשבה: 'איך אני אעבור לצדם?' והתפקיד שלי, כב"מאי, היה לדעת להוציא ממנה הופעה טובה, לראות את היכולות שבה מעבר לאודישן, ואני יכול באמת ובתמים להגיד שבמבחן הסופי של הסרט היא הייתה מבריקה". "עכשיו אתה יכול להמשיך", אומרת אטיאס ומחייכת.

היא עצמה, אגב, שומרת על פאסון לכל אורך הראיון, לא נעלבת אפילו שרבים מהסטודנטים לקולנוע פוסחים עליה ומעדיפים להפנות שאלות מקצועיות להאגיס המנטור וממתינה בסבלנות עד שהאגיס עצמו יפנה אליה את המיקרופון. כשהוא עושה זאת, היא עונה לו בנינוחות מרשימה, באנגלית שלא הייתה מביישת אמריקאים רבים. בלי היסוס, היא גם מוסיפה שהיא עצמה עובדת בימים אלה על תסריט, ורומזת שהאגיס עוזר לה עם טיפים.

"אני מתגאה בזה שאני יכול להוציא הופעה טובה מאבן אם אני רוצה", מסכם האגיס את המפגש ומוסיף עצה לסטודנטים: "הצלחתי בשואבניז בסופו של דבר כשהחלטתי שאני אכתוב ואביים בדיוק כמו שאני רוצה, ולעזאזל כל האחרים. כשהבנתי שהקולגות וה'חבר'ם' מסכיבי, שכל הזמן רוצים לשמור עליי, הם האנשים שאני הכי צריך להישמר מפניהם. ככל שחשבת מה יהיה מצליח ומסחרי, ככה פחות הצלחתי... אתם צריכים למצוא סיפור או רעיון שאתם מבועתים מלהעלות אותו על המסך – ואז, כשכולם יגידו לכם לא לעשות את זה ושזאת תהיה התאבדות מקצועית, תודרו להם על העצות והדעות ותעשו את מה שאתם מוצאים לנכון".

הנודע כארם מיוסר ושבור שצריך לבנות את עצמו לקראת בונד השרמנטי ומלא הביטחון העצמי שאנחנו מכירים מגלגולו המקורי של שון קונרי בתפקיד. "כתיבת תסריט היא בדיוק כמו אהבה", מהגג האגיס. "אסור לך לחשוש לזחול לתוך האדם השני ולראות את החיים דרך העיניים שלו. אחד מתרגילי הכתיבה האהובים עלי היה כשישיבה באה אלי וסיפרה לי על ויכוח שהיה לה עם חברה שלה. היא ניגשה אליי עם האייפון שלה והקריאה לי תכתובת ביניהן ואמרתי: 'אז אני אמרתי כך וכך וכך', והחברה שלי ענתה לי 'כך וכך'". אחרי שהיא סיימה לדבר, אמרתי לה: 'עכשיו תעלי את הכל על המחשב ותקריאי לי את השיחה, רק שהפעם את תגלמי את החברה ותשכנעי אותי למה היא צודקת'. הרעיון הוא שכל הדמויות, בעולם שלהן, צודקות לחלוטין ולכן אסור לשפוט אף דמות".

יכול לביים אבן

הדיבור של האגיס קולח ועשיר בא נקדויות. היחצניות שמלוות אותו מנסות להאיץ בו, לקצוב את זמן התייחסותו לשאלות הסטודנטים, אבל האגיס בשלו, מורה בנושלוטיות לבטל את הפגישה הבאה ולפנות חצי שעה נוספת לשאלות ולתשובות. יש לו הרבה מה לומר, כולל למשל איך זה שב'2011 מצא את עצמו בפעם הראשונה כותב תסריט

שואלים אותי היום, אם הייתי חוזר והופך אחד מהם לסרט? אז התשובה היא לא. כי כולם היו מחורבנים".

כנראה שהאגיס יודע על מה הוא מדבר. לקראת אמצע העשור שעבר, המזל התחיל להאיר לו פנים. ב'5 במרץ 2006 הוא הפך לאדם הראשון בהיסטוריה של האקדמיה לקולנוע שכתב את התסריטים של שני סרטים שזכו בפרס לסרט הטוב ביותר שנה אחרי שנה – "מיליון דולר בייבי" ו"התרסקות". בכלל, נראה ש'2006 הייתה שנה פורייה במיוחד עבורו, כשהמשיך אותה שנה היה חתום על התסריטים לצמד סרטי מלחמת העולם השנייה שביים קלינט איסטווד, "גיבורי הדגל" ו"מכתבים מאיוו ג'מה". הסרטים נחשבים עד היום לפסגה של עשייה קולנועית מכיוון ששניהם מספרים את סיפורו של הקרב בין היפנים לאמריקאים באי איו ג'מה בשיאה של מלחמת העיר לם השנייה, רק שאחד ("גיבורי הדגל") מציג את הקרב מזווית ראייה אמריקאית, ואילו האחר ("מכתבים מאיוו ג'מה") עושה זאת מזווית יפנית.

בשביל האגיס, הכל מתחיל ונגמר בדמויות. כתסריטאי, הוא מספר, הוא משקיע שעות בלהיכנס לראשן של הדמויות ולנטרל את רגשותיו הסובייקטיביים כלפיהן. כנראה שבגלל זה הוא החליק בקלות גם לתפקיד התסריטאי של שני סרטי ג'יימס בונד: "קאזינו רויאל" (2006) ו"קוואנטום של נחמה" (2008), כשבשניהם הוצג סוכן הריגול

של צ'אק נוריס הקשוח. אף ששמו ליווה את שקופיות הפתיחה של הסדרה במשך קרוב לעשר שנים כמי שיצר את הסדרה, להאגיס חשוב להדגיש: "עבדתי רק על הפיילוט, כי חשבתי שזה יהיה משהו קל שאוכל לעשות ואחר כך להיפטר ממנו. עבדתי על הפרק משהו כמו שבועיים שלווה וזהו, לא נגעתי בהמשך הסדרה. אבל אז 'ווקר' הפך לכזה להיט גדול, ואני זוכר ששנים אחרי הייתי מתעורר ב'3:00 או 4:00 לפנות בוקר, ספוג זיעה, עם חיונין של המצבה שלי שעליה נרשם 'פול האגיס: היוצר של הסדרה 'ווקר', ונראה לי שבגלל שלא רציתי שיזכרו אותי רק בזכות זה, החלטתי להתמקד בכתיבה לקולנוע".

בין איסטווד לבונד

העצה הכי טובה שהאגיס נותן לסטודנטים – שבים הכי חם של השנה הצטופפו באולם הקטן למען הזכות לפגוש אותו – נוגעת לצורך בהתמדה בלתי מתפשרת. "תכתבו, תכתבו, תכתבו", הוא דוחק בהם. "גם אם האולפנים דוחים לכם את התסריט, אל תוותרו ואל תתייאשו. זה כנראה אומר שאתם לא טובים מספיק. אם אתם מאמינים שאתם כשרוניים, אל תפסיקו לכתוב. מי שלא כותב (write) לא יכול להגיד שהוא תסריטאי (writer). אני יכול להגיד לכם שכתבתי המון דברים בחיים שלי לפני הפריצה עם 'מיליון דולר בייבי', ואם לומר את האמת – לו היו

כתיבת תסריט היא בדיוק כמו אהבה". מתוך סרטיו של האגיס: (1) "בגוף שלישי" (2) "התרסקות" (3) "מיליון דולר בייבי" (4) "קזינו רויאל"

צילומים: באדיבות סרטי יוניטד קרייג, Credit Jay, Maidment, Greg Williams

האגיס: "אתם צריכים למצוא סיפור או רעיון שאתם מבועתים מלהעלות אותו על המסך – ואז, כשכולם יגידו לכם לא לעשות את זה ושזאת תהיה התאבדות מקצועית, תעשו את מה שאתם מוצאים לנכון"